

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: » Berlin , 5 t Mai - 13 d 46«

Citation: Kierkegaard, Søren: "» Berlin , 5 t Mai - 13 d 46«", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p339-txt-shoot-id32bfe43a-e264-4902-bb1a-86b0581fe59c.pdf> (tilgået 26. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

8.

... Thi vel er det saa, at man i Livsfarens Øieblik kan gjøre mange Ting som man ellers ikke vilde gjøre, at man ved mangel afgang og høitidelig Leilighed faaer Tanker, som man ellers ikke har – uden at dog deraf ligefrem kunde bevises, at Dette var det Rigtige var Det, man ogsaa burde gjøre, naar Forholdet er et andet er Livets sædvanlige. Men deraf følger da igjen heller ikke, at den store Afgjørelses Synspunkt ikke skulde være det væsentlige i Forhold til Tilværelsen. Kun Virkelighedens timelig-sandselige Skynding, og den deri liggende Mulighed af at man lige saa godt kunde gribe fejl og gjøre noget aldeles Ubetydeligt og Tilfældigt kun det maa der advares mod, og derfor mod at udsætte Livets afgjørende Opfattelse indtil det afgjort er saa godt som forbi. Kan man derimod i Muligheden opleve Afgjørelsens væsentlige Indtryk (hvor der ingen Adspredelse mere er, ingen Udflugter, ikke Leilighed til at gaae ud og blande sig mellem Mskene, eller samle Selskab om sig og trøste sig med at være som Andre, eller til at hitte paa et nyt Projekt for at faae Tiden til at gaae – thi Livsfaren ligger jo netop i at Tiden er forbi): da er dette det Rette. Dersom der nu i den virkelige Livsfare[s] meest afgjørende Øieblik kun er eet Navn et Menneske kunde ønske at nævne: Xsti Navn; een Trøst, han vilde søge: Jesu Xsti; eet eneste Syn hisset, til hvilket han vilde sætte hele sin Fortrøstning – saa er dette Beviset for at det er det Rigtige. Og tillige er det Beviset for, at al Forstaaelse, og Forstaaelse og Spekuleren og Begriben er det Uvæsentlige, thi til alt Sligt hører der god Tid. Men den afgjørende Betragtning af Livet skal netop være den, der kan tilfredstille, naar der ingen Tid er mere. Da Røveren paa Korset samlede sin hele Sjel i dette ene Ønske, at Xstus vilde tænke paa ham i hans Rige: da var dette Inderlighedens evige Afgjørelse, der netop ikke behøver Forstaaelsens lange Tid, saa meget mindre, som denne Forstaaelsens lange Tid er en bedragerisk Opfindelse. Opgaven er nu at fastholde denne Afgjørelse i Tiden, bevarende Afgjørelsens